

W ŚRODĘ DNIA 19. MARCA 1866.

Z Wiednia d. 12. Marca.

Dalszy ciąg ofiar Słachetnych Węgrzy-
now na wezwanie Kr. Węgierskiego nadwor-
nego Kanclerza, Hrabiego Palfy de Erdöd,
dla wsparcia zniszczonych przez wojnę C.
K. dziedzicznych prowincyy:

Bezimienni mieszkańcy miasta Komorn 1100
ryń.

Kapituła Raabu 8000 ryń.

Szent-Jo nyi, Sędzia powiatowy, oddał re-
szczę zbywającego nad potrzebę z dóbr
swoich zboża.

Kapituła Groswardeinu 1000 mec ziemnia-
kow.

Hrabia Sauer, Proboszcz Groswardeinu, 200
mec ziemniaków.

Karaba, Proboszcz Resenau 150 ryń.

Metropolitalna Kapituła Granu 10,000 ryń.

Kapituła Wesprimska 300 mec różnego zboża.

Köszeghy, Biskup Czamadzki 500 ryń.

Bärenkopf, Biskup, iako proboszcz Izsy 300
ryń.

Ig. Almasy, nadworny Radca i Gespan kom-
mitatu Barsch — 10,000.

Isolnay, Proboszcz Wesprimski 500 ryń.

Gyurki de Lossencz, nadworny Radca i Ges-
pan kommitatu Torontal 5000 ryń.

Kapituła Agramska — — 2000 ryń.

Baron Gerliczy 50 mec pszenicy i 50 owsa.

Baron Fischer, Biskup Szatmarski za 4000
ryń. zboża w cenie tegoż kommitatn.

Baron Perenyi, Biskup Baeski 1000 ryń.

Miało Banabanya 76 ryń. 9 kr.

Kapituła Czakowska 350 ryń.

Baron Jerzy Pirenyi, Węgierskiej kancela-
ryi Sekretarz — — 1000 ryń.

Król. miało gornicze Brzezno Bania 200 ryń.

Joanna Hrabina Zichy (wdowa) 1000 mec
pszenicy i 1000 owsa.

Micklosi, Biskup Groswardeinu, 1500 mec
ziemniaków.

Kommittat Pestski 191 koni zrozpuszczoney
insurekcyi.

Joz. Baizath, sądowy Alfeffor w kom. To-
rontal 3000 ryń.

Kommitat Szatmarski 20,000 ryń,

Gros-Kikindaner dystrykt w kommitacie To-
rontal 500 mec pszenicy, 3000 ęczmienia
1500 owsa i 20,000 ryń. gotowych pia-
niędzy.

Baron Alvinzy, dowodzący w Węgrzech Je-
nerał, 1000 ryń.

Kapituła Resenau 600 ryń.

Wolne miało Oedenburg 2234 ryń.

Wolne miasto Zeeben 200 ryń.

Kapituła Cschanadska 150 ryń.

Kapituła Fünkirchen 5000 ryń.

Hrabia J. J. Bathyani, Gespan kommitatu Neograd 10,000 ryń.

Kapituła Neusohl 300 ryń.

Wolne miasto Neusatz 24½ mecy zboża i 1675 ryń.

Kapituła Erlawy 200 mecy ziemniaków, 500 owśa i 1000 ryń. gotowych pieniędzy.

Na d. 1 Marca opuścili Francuzkie wojska Linz i jego okolice. Głęboko uczuć się dał miastu i całej prowincyi ciężar 4 miesięcy trwający. Czynna kraiowa kommissya, magistrat i mieszczanie łagodźili ten ciężar, starali się o żywność dla miasta, utrzymywali porządek i bezpieczeństwo. Miłość do Monarchy wszystkim była wspólna w śród przykrych, nawet okoliczności. Wiele winien Linz korpusowi mieyskiemu, który wspólnie z Francuzką załogą nie bez osobistej ofiary czynił służbę. Kommandujący nawet w tej prowincyi Jenerał Hedouville uznał jego zasługi i podziękował w liście do Kommandanta i officerów za jego gorliwość w utrzymaniu porządku. D. 6 Marca wszedł C. i C. K. batalion regimentu Neugebauera do Linzu i był z radością przyjęty.

Na d. 4 Marca wyszły Francuzkie wojska z Gorycyi, a d. 3 i 4 opuściły Tryest.

Z Brynu d. 11. Marca,

Z listu pod d. 24 Lutego dowiadujemy się, że powstańcy Serwiiacy nie tylko, jak się już doniosło, znacznie porazili Turków, ale też udało im się schwycić Sefbeschi, Wazyra baszę, z całym jego dworem i nawet kapłą. Wspomniany Basza ofiarował za okup siebie 300 kies, to jest 150,000 piastrów, ale Czerni nieprzyjął i kazał go z innymi jeńcami do Semendry zaprowadzić.

W Bośni czynią Turcy z nadzwyczajnym pośpiechem uzbrojania, i ogłoszono tam W. Sultana ferman, w treści: iż ktokolwiek poważy się Chrześcianowi sprzedawać ogniłą broń, proch, ołow, a nawet skałki będzie śmiercią ukarany.

Z Londynu d. 25. Lutego.

Ostatniey soboty odprawił się uroczysty pogrzeb zmarłego Ministra Pitta przy wielkim natłoku ludu. Królewiczowie Xęża Jorku, Kentu, Kumberland i Kambridgi szli z wielu panami za ciałem. Aże smutny obrządek odprawił się pieszko, zatem bardzo był interesującym dla widzów. Zaczął się o godzinie 12 z Westminsterhall. Ulice przez które przechodził, były forsztami, poręczami założone i wojskiem osadzone dla przeszkodzenia natłoku. Przełożony Westminsteru otwierał orszak, za nim szło między innemi 47 ubogich w żałobnych sukniach z czarnemi łaskami i z cyfrą P, Pitta na prawoy ręce, potem beroldowie, i t. d. Xęż Kambridgi szedł w mundurze z czarną krepą na ręce, Xęż Kumberland w całej żałobie, a Xęż Jorku w feldmarszałkowskim mundurze. Szło także za trumną 2 arcybiskupów, 9 biskubów. Wszędzie którędy trumna przechodziła zdejmowali widze kapelusze, i panowała poruszająca cichość. Mszą żałobną śpiewał cały chór w Westminster'skim opactwie. Gdy ciało spuszczało do grobu miana była przemowa, którą zakończono wyrazami: "Nie dla siebie, ale dla oyczyzny żył.", Grobarze otwierając grób familii Chatamów, gdy postrzegli, że trumny matki i siostry P. Pitta po przewracane były, uciekli z wielkim strachem zostawiwszy wszystkie narzędzia swoje. Lecz gdy dochodzono przyczyny tego zdarzenia, okazało się, że wczasie pożaru w Westminster'skiem opactwie, kiedy otworzono wszystkie cysterny, woda zalała grób i poruszyła trumny.

Tutejsze gazety ogłosiły następującą morderstwę Lorda Nelsona, którą przed bitwą przy Trafalgar w obliczu nieprzyjacielskiej floty odmówił; oryginał iey własną ręką zmarłego napisany znajduje się w ręku P. Skotta:

"Oby wszystkim rządzący Bóg, którego wyznaię, udatował moją oyczyznę dla dobra Europy wielkim i chwalebnem zwycięstwem! Oby go zły postępek iedney osoby nie splamił! Oby flota Angielska pokazała się ludzką po zwycięstwie! Zycie moje oddaę pod opiekę tego, który mnie stworzył. Oby raczył póbłogosławic wiernem usiłowaniam moim w służbie oyczyzny! Jemu oddaę moją i sprawiedliwą sprawę, której mi jest poruczona obrona. Amen! Amen! Amen! Na okręcie Wiktory d. 21 Paźdz. 1805 w obliczu połączoney Francuzko-Hiszpańskiej floty o 10 mil morskich.,

P. Windham oznaymi ieszcze w tym tygodniu, iak mówią, niższy izbie nowy plan obrony kraiu. Treść iego ma byđż takowa: Regularne czyli liniowe wojska mają byđż do 80,000 pomnożone, a milicya W. Brytanii do 280,000 ludzi. Każdy mieszkaniec od 18 do 40 lat podlega losowaniu do liniowego wojska, a iezeli los na niego wypadnie, a chce się okupić musi znaczną kwotę 60 do 70 f. szt. zapłacić. Okupienie to iednak nie uwolnia go od służby w milicyi, na którą także musi losować, a iezeli się od niey okupić będzie chciał musi zuowu 25 f. szt. zapłacić. Mieszkańcy Angielscy mogą byđż poki im się tylko podoba ochotnikami; nie chcą ich rozpuszczać, ale tylko wolność ich ukroczyć.]

Ostatnie listy od Admirała Popham, które tu przez Lizbonę nadeszły, donoszą, iż na d. 28 Listopada opuścił S. Salwatora udając się w dalszą swoją podróż. Przylądek Dobrey nadziei zawsze jest celem iego wyprawy głoszony.

Niektóre nasze przed Brestem krążące okręty, zapewniają, iż wszystkie liniowe okręty Francuzkie znajdują się na morzu, i że stare tylko dla oblężania uszykowano w portcie.

Na okręcie Brytanii od eskadry Popham, który rozbił się o skałę S. Salwatora, znajdowało się wiele pieniędzy i srebra w sztabach.

Francuzki korsarz Dwadzieścia pięć zwany, wiozący 25 officerow w politycznem poselstwie do Persyi, atakował Angielską fregatę Wiktor nie znając iey sily, i po kilku wystrzałach przymuszony został poddać się. Officerow i lud zabrało potem na szalupę, a okręt spalono.

Z Gibraltaru mamy wiadomości do 31 Stycznia. Załoga tamteysza cieszy się zupełnem zdrowiem, i dobre porozumienie między nią i Hiszpanami zdaje się, iż przywrócone zostało, ponieważ Angielscy officerowie polują bez niebezpieczeństwa na gruncie Hiszpańskim, a częstokroć łączą się z nimi Hiszpańscy i przychodzą razem z niemi na tańce i zabawy do Gibraltaru.

Podług doniesień z Hollandyi stoi 7 liniowych okrętow zupełnie uzbrojonych w Niewen-Diep. Wszystkie przewozowe statki są spieszenie wyporządzane i mają rozkaz udać się do Helderu dla zabrania wojska.

Z Irlandyi donoszą, iż zdania przeciwnych połączeniu Irlandyi z Anglią zupełnie się odmieniły: korporacye Dublińskie ugodziły się na ostatnim zgromadzeniu zawiesić ieszcze swoją prozbę względem odwołania połączenia, ponieważ teraz nie jest czas do tego.

P. Dawid Dundas jest naczelnym jenerałem w Szkocyi mianowany.

Zapewniają, że pretensye Następcy tronu, Xcia Walii, do dochodow Xstwa Korn

wał, w czasie jego małoletności, które już raz parlament odrzucił, będą teraz znowu ponowione i od nowych ministrów poparte.

Z Ratzeburga przybył tu Kr. Szwedzki adiutant Toll gońcem.

Przed Brestem krążył tylko przez długi czas bryg Angielski o 14 działach, który Francuzką korwetę o 24 działach na piasek wpędził. Teraz popłynęła tam znowu eskadra.

Amerykański kongres postanowił, iż każdy iakiego bądź narodu, któryby z Amerykańskiego okrętu na otwartem morzu lub w porcie maytkow werbował, śmiercią będzie karany.

Liczba zbuntowanych niewolników na wyspie S. Troycy wynosiła 7000; hersztów ich w liczbie 17 schwytano. Na d. 14 Grudnia jeszcze tam powiewała krwawa chorągiew.

Niektóre nasze gazety zapewniają, że Margrabia Wellesley zapewnił sobie wcześniej adreśy podziękowania kupców Kalkuckich, kiedy jeszcze był rządcą i nikt o jego odwołaniu nie wiedział, lecz odłożył podanie go sobie aż przy odjeździe. Nieprzyjaciele jego zarzucają mu także, iż niegodziwie trwonił grosz publiczny, ponieważ kapitanowi swej gwardyi, który był kadetem w Madras, wyznaczył żołąd kommandanta mieszkowego w Indjach; daley, że Scindiaha do woyny nakłonił, przymuszając go, aby w swoich krajach trzymał zawsze kosztem swoim korpus Angielskiego woyska.

Dla okazania stanu zdrowia i utrzymywania wojennych ieńców, ogłoszono teraz następujący ich poczet w więzieniu Mill. Znajduie się w nim 2440 wojennych ieńców Hiszpańskich, pomiędzy którymi iest 79 chorych, a 591 Francuzkich, pomiędzy którymi 48 chorych.

Admirał Sidney Smith, który na okręcie Romney o 80 działach odprowadzał kupiecką flotę z 16 okrętów na śródziemne morze i do Portugalii, powrócił już do Falmutu.

Zawsze ieszcze krążą pod naszymi brzegami Francuzcy korsarze. Onegday zabrali kupiecki okręt niedaleko portu Seyli. Hiszpańscy korsarze z Hawanny są także bardzo szczęśliwi względem naszych kupieckich okrętów, co nadzwyczajney czynności tamtejszego dowodzącego Admirała przypisują.

Xzę Kambridgi zakończył wczoray 32 rok; urodziny jego były w Londynie oświeceniem domów przywiązanych do Królewiczów kupców obchodzone.

Rząd Francuzki nie mile na to patrzy, iż Amerykańscy kupcy ciągle opatruią St Domingo w wszystkie potrzeby. Minister Talleyrand podał więc z tego powodu Amerykańskiemu ministrowi w Paryżu przełożenia w Sierpniu roku zeszłego.

Do tego czasu żaden krok nie iest z strony Anglii do pokoju z Francją uczyniony.

Mowią ciągle o rozwiązaniu teraźniejszego parlamentu.

Admirał Kornwallis przybył do Spithead, zwinął swoją banderę i oddał dowodztwo nad kanałową flotą Lordowi St. Vincent.

Hrabia Bristol pytał się wczoray Lorda Grenwilla czyli prawda, że Lord Ellenborough zasiada w tajney gabinetowey radzie? Twierdził, że to rzecz bezprzykładna i przeciwna konstytucyi, a zatem zasługuie na zastanowienie izby. — Lord Grenwill odpowiedział, że w tem nie widzi nic bezprzykładnego, ani konstytucyi przeciwnego, gdyż W. sędzia Anglii iest z urzędu swego tajney rady członkiem. Co pospolicie nazywają gabinetową radą, nie iest właściwie iak tylko

tayną radą, albo raczey wydziałem tayney rady, do której W. sędzia ma z urzędu przystęp bez nadwężenia konstytucyi i często jest wzywany. — Hrabia Bristol dodał, iż z tego powodu uczyni w przyszły poniedziałek wniosek.

Lord Grenwill przyniósł do izby Krol. poselstwo, zalecające rozciągnięcie daley uchwalone dla Lorda St. Vincent nadgrody, która na 2 tylko mężczyz płci iego potomkow spada. — Lord Hawkesbury zpytał się ministra czego właściwie żąda? Nic więcej, odpowiedział Grenwill, iak tylko, aby znadgroda rozciągał się tytuł na obu mężczyz płci iego potomkow.

P. Spencer Stanhop zapowiedział w niższej izbie, iż we wtorek uczyni wniosek względem w prowadzenia Lorda Ellenborough do tayney gabinetowey rady.

P. Curtis: Cieszą się, iż widzę siedzącego na swoim miejscu zacnego Kanclerza skarbu, gdyż obiaśni mnie względem biegającej po mieście pogłoski, która wielką sprawuie trwogę. Publiczne pisma głoszą bowiem że zacny Kanclerz ma zamiar powiększyć taxę przychodow, i razem część spadających papierow obrocic na opłacenie prowizyi od ostatniej pożyczki. Pierwsze jest dla mnie obojętnem; ale względem drugiego żądam objaśnienia.

Lord Petty (Kanclerz skarbowy) Dziękuję zacnemu Baronowi za podaną okazję do oświadczenia, iż wszelka tego gatunku pogłoska jest fałszywa. — Potem wniósł Lord Petty powyższe poselstwo względem Lorda St. Vincent do niższej izby.

Dziś przybyła przed kraty niższej izby przypuszczona do kraiowego obywatelstwa Niemiecka Hrabina Wendenberg, dla wykonania przysięgi wierności. Xżę Wal-

lii i Pani Mebourne towarzyszyli iey do kraty.

Woienny sekretarz, Jenerał Fitzpatrik, zapowiedział, iż w krotce przyniesie bil względem wynagrodzenia niektórych osob za rekrutowanie zagranicą. Doniósł z tego powodu, że Niemiecka legia pomnożoną została od 7000 do 10,000, a doprowadzona będzie do 13,000 ludzi.

Z Paryża d. 26. Lutego.

Onegday w wieczor dano na Francuzkim teatrze sztukę Atalią. Cesarz znaydował się na tey sztuce. Popierwszym akcie ogłosił P. Talma przytomnemu Publikiem następujące wiadomości, które J. C. Mość właśnie przez gońca z Neapolu otrzymał i przez swego adiutanta do ogłoszenia aktorowi posłał:

”Francuzka armia weszła do Neapolu: twierdze i zamki tey stolicy, iako też twierdze całego Królestwa są w naszą ch rękę.”

Wiadomość ta była z nadzwyczajną radością przyjęta.

Wczorayszy Monitor umieszcza względem zajęcia Neapolu następujące szczegóły:

Xżę Józef Napoleon pisze J. C. Mci z głównej kwatery Kapua pod d. 14 Lutego, że iego rozkazy są wykonane; że swoją armią podzielił na 3 korpusy; że z środkiem, nad którym oddał dowodztwo Marszałkowi Massenie, szedł przez St. Germano i Kapua; że prawe skrzydło pod dowodztwem Jenerała Regnier postępowało przez Terracina i Gaeta, a składające się z woysk Włoskich prawe skrzydło pod Jenerałem Lecchi przez Itri. Jenerał Regnier podstąpiwszy pod Gaetę posłał dowodzącemu tam Xciu Hefsen-Philipthal następujące wezwanie:

Mci Jenerale! Nim rozpocznę działania, które muszą mnie zrobić panem miejsca, w którym W Pan dowodzisz, wzywam Cię,

abyś się załstanowił nad swoim położeniem i nad koniecznością oddania Gaety armii Francuzkiej. Masz WPan nie wielką załogę, mało sposobow do obrony, a żadney nadziei posłtku. W kilka dni postawię Cię w ostatcznym stanie, i nie tajno Ci co na ow czas załoga i mieszkańcy ucierpią. Wiesz bowiem, iż zwyciężkiemu marszowi Francuzkiej armii nie się oprzeć nie potrafi, iż królestwo to wkrótce zdobyte zostanie i innego mieć będzie pana. W tym imomencie Mci Jenerale, zezwolę na kapitulacyą z woyskowemi honorami i proszę zaraz o odpowiedź przez moiego adiutanta. Dziś w wieczor zapożno już będzie; nie mogę dłużej odwlec działań przeciw Gaecie. Mam honor, Mci Jenerale, pozdrowić Cię z uszanowaniem.

Podp. *Regnier.*

Odpowiedź Xcia Hefsenkiego.

Mci Jenerale! Gdy mam od Króla powtorzone rozkazy broniienia tey twierdzy do ostatniego momentu, i gdy dane mi do tego są wszystkie sposoby, nie pozostaie mi przeto iak wykonać te rozkazy. Donoszę więc WPanu, iż ofiarowauey mi kapitulacyi nie przyymuję, i że posłanowiłem odpowiedzieć zaufaniu, które Król we mnie położył. Pomi-mo tego icdnak mam honor zostawać z wszelkim uszanowaniem WPana, Mci Jenerale, zayniższym sła-gą.

Xzę Hefsen Philipsthal.

Po otrzymaney odpowiedzi Xcia Hefsenkiego kazał Jenerał Regnier w 6 armat atakować iedną redutę i zdobyć ją. Jen. Grigny arwała kulą w tym ataku głowę. Był to szacowny officer, którego armia żałuje; zoffa-wił żonę i corkę. Xzę Jozef potecił sie Cesarzowi i prosił dla nich o pensyą.

D. 12 Lutego otoczył środek Kapuę, która wystrzałem odpowiedziała na wezwa-

nie. D. 13 przybyli deputowani do Xcia Jozefa od miasta Neapolu i podpisali oddanie Gaeta, Kapua, Peskara, Neapolu i resztę twierdz w kraiu. Oto są układy w tey mierze:

Z Tesno d. 13 Lutego. Warunki, iakie Xzę Jmc Jozef raczył pozwolić załodze w Gaeta są: 1 Honorry woyskowe, wyyscie z bronią i bagażami; broń złożona będzie za twierdzą, sami tylko officerowie otrzymają szpady. Wszelka woienna ammunicya należy do Francuzkiej armii. 3 Wszystkie zbrojne statki należą do armii Francuzkiej. 4 Nakoniec wszystkie w twierdzy znajdujące się składy i t. d.

Względem Kapua ugodzono się, że załoga idzie w woienną niewolą i twierdza oddana zostanie Francuzkiej załodze. Officerom zostawił Xzę Jozef szpady i bagaże.

Peskara oddana zostanie woyskom Francuzkim, a załoga Neapolitńska dostaie się w niewolą. Officerom zostawił Xzę Jozef szpady i bagaże.

Twierdze St. Elmo, Uavo, Carmine, Castelnovo, Baia i miasto Neapol oddane zostaną woyskom Francuzkim, iak tylko tam nadsięgną. Toż samo uczyni prowincya Apulia. Xzę Jozef daie Xciu Campo Chiaro i Margrabi Malespina, iako deputowanym od miasta Neapolu, słowo honoru, iż pozwala na woyskowe honory dla woysk, które bronia twierdz i miasta; ale za miastem złożą broń; officerowie zatrzymają swoje szpady i bagaże, a żołnierze swoje tłumaczki. To sęiąga się tylko do woysk regularnych. Żołnierzom i officerom złożywszy broń za miastem, wolno udać się, gdzie im się podoba. Xzę Jozef przyrzeka opiekę i bezpieczeństwo własności mieszkańcom miasta Neapolu i tych prowincyy, które się poddadzą orężowi Fran-

czkiemu; tych zaś, którzyby publiczną spokojność zaburzyć chcieli, każe poskromić. Część armii wniędzie do Neapolu dla osadzenia twierdz, a po ich osadzeniu będą pozwolone wojsku Neapolitańskiemu warunki dopełnione.

Xzê Campo Chiaro, który z Margrabią Malespina jako deputowany na przeciwko Francuzkiej armii wyjechał, był dawniej Neapolitańskim posłem w Kopenhadze.

Na onegdajszey rewii znajdowało się przeszło 12,000 gwardyi z tutejszą załogą. Muštra trwała aż do godziny 5 po południu. Cesarza otaczali Następca tronu Bawarski, i Xzêta Murat i Borghese. Cesarz i oba ostatni Xzêta mieli na sobie wielką wstęgę orderu Włoskiego żelazney korony.

Autor wielu sztuk teatralnych, Collin d'Harbeville, umarł nie mając jeszcze lat 50.

Ostatniy niedzieli pod czas woyskowej parady rozdał Cesarz jako Król Włoski wiele krzyżów wielkich żelazney korony. Wstęga jest jasno pomarańczowa. Pomiędzy osobami, które ten order otrzymały, wymieniają P. Marescalchi, ministra zagranicznych interesów Królestwa Włoskiego, tudzież kanclerza tego Królestwa, i P. Albini, podskarbiego tego orderu. Marszałek Serrurier i 3 innych Marszałków Francuzkich otrzymało także ten order.

Jenerał Marmont dla uczczenia pamiętki ojca swego założył w Chatillon szpital na utrzymanie 25 sześćdziesiąt letnich starców lub inwalidów woyskowych.

W przyszłą niedzielę d. 2 Marca otwórzy Cesarz uroczyste posiedzenia ciała prawodawczego. Rada stanu, Trybunał i deputacya od senatu znajdować się będzie przy otworzeniu. Cesarz będzie miał mowę na tgonie. Xzê Ludwik towarzyszyć będzie

Cesarzowi do ciała prawodawczego. Powoz jego otaczać będą jenerałowie półkownicy gwardyi, adiutanci i t. d. Marszałek Moncey poiedzie przed powozem.

Na uroczystość w Maiu robi tutejszy złotnik August nowy tron kosztowny.

Od roku 1807 ma liniowa piechota zamiast kapeluszu kaszkiety nosić.

Z Berlina d. 4. Marca.

Wyjazd J. K. Mci jest na poutrze rano oznaczony. Uda się najprzód do Schwedt, a d. 8 daley do Szczecina, gdzie 9 ostatnie Rossyjskie woyska przechodzić będą. Królowa Jnc towarzyszy także Królowi w tej podróży, i urodziny iey będą tą razą d. 10 w Szczecinie z wielką uroczystością obchodzone. Liczny orszak towarzyszy dworowi.

Jenerał jazdy, Hrabia Schullenburg, przyjechał tu w sobotę z Hanoweru, ale ma tam jutro na powrot wyjechać.

Na d. 2 t. m. korzystał szacowany tu Rossyjski poseł, P. Alapeus, z danego u siebie obiadu, dla oddania szacowanemu od wszystkich stanów gabinetowemu Ministrowi, Baronowi Hardenberg, przysłanego już wcześniej dla niego orderu S. Jędrzeia z krzyżem i gwiazdą brylantami wysadzanych. Tutejsza publiczność cieszy się bardzo z tego publicznego szacunku, który łaskawy i kochany Rossyjski Monarcha umie prawdziwey zasłudze wydzielać.

Mniemają, że Minister Baron Hardenberg uda się wczasie niebytności dworu na kilka dni dla wypoczynku do Tempelberga.

Jutro uda się Margrabia Luchesini na powrot do Paryża.

Z powodu odmienionych okolicności będą magazyny zboża w twierdzach Kozlu, Glacu, Nissie w Szląsku sprzedane.

Z Kanstadt d. 26 Lutego.

Te same woyska Francuzkie, ktore przed kilku dniami przez Bawaryą ku Renowi przechodziły, wracają się znowu do naszych okolic nad Dunajem.

Z Wenecyi d. 15 Lutego.

Za wyrokiem Wicekróla Jstrya składa 8 prowincyą Weneckiego kraju. Na osuszenie bagnisk przy Capo Jstrya, &c. wyznaczono 100,000 liw.

W dystryktach Panaro i Krostolo dało się uczuć d. 11 na 12 t. m. 4 razy wstrząśnienie ziemi. Dwa pierwsze były tak mienne, że wiele domów aż do obalenia nadwyrężyły.

W Genui rozchodzi się niepewna i jeszcze pogłoska, że część Bresteńskiej floty przybyła do Kartageny.

Z Hagi d. 1 Marca.

Od przywrocenia pokoju na stałym lądzie wezwany nasz rząd został od Cesarza Napoleona aby iak naydzielniej przykładał się do prowadzenia morskiej wojny, i w tym celu pojechał minister morski do Paryża. Ma on procz tego zlecenie umówić się względem innych przedmiotów, a mianowicie względem przyobiecanego naszej Rplce wynagrodzenia.

Choroba oczu szacowanego naszego Pensyonarza dotąd nie szczęściem nieustaje. Nie jest ona jeszcze niebezpieczną, ale stać by się mogła; wezwany z Paryża sławny okulistą Demours czyni, iak mówią, nieiakie nadzieje.

Kto w naszej Rplce trzyma konie dla zabawy musi rocznie zapłacić od jednego 25 od dwóch 70 od trzech 95, od czterech 170 zł. hol.

Od 3 dni panował unas okropny wichor, który iak na lądzie tak na wodzie wielkie poczynił szkody. Widzieliśmy w naszych okolicach okropne sceny, o jest topiące się

okręty i ludzi, a nie można im było dać ratunku.

Od brzegow Menu d. 1. Marca.

Wysłana do Paryża od miasta Frankfortu deputacya niepozyската, podług publicznych pism, zmniejszenia 4 mill. fr. nałożonej na to miasto kontrybucyi.

Interessa między Francyą Prussami już są ułożone, skąd wnoszą że część woysk Francuzkich opuści wkrótce Niemcy.

Z Ulmu d. 24. Lutego.

Wiele oddziałów Francuzkiego woyska, które stały częścią w Szwabii, częścią powracały do Francyi, odebrały rozkaz powrocenia nad Inn do stojącego tam korpusu Francuzkiego.

Z Monachium d. 25. Lutego.

Wczoray przybyło tu 3 gońców z Paryża. Francuzka kancelarya woyskowa w wielkiej jest czynności.

Marszałek Berthier wysłał stąd gońca do Wiednia.

Pruski radca poselstwa i Rezydent, który za pozwoleniem swojego dworu jest razem ministrem Landgrafa Heslendarmsztadtskiego, miał onegdaj prywatną audyencyą u J. K. M. i oddał nowe wierzytelne listy.

Mowią, że Bawarskie woyska są na żądanie Francuzkiego ministra wojny w gotowości do marszu.

Wszystko tu w żywym zostaje oczekiwaniu; widać, że ważne nastąpią zdarzenia.

Z Norembergi d. 27. Lutego.

Francuzkie woyska rozszerzają się w Xięstwie Anspachskim. Dziś udał się oddział z Fürtu po lewym brzegu Pegnitz i został powyżej Norembergi po wsiach rozłożony. Inny oddział zajął tutejsze przedmieście Gastenhof, i osadził bramy na lewym brzegu Pegnitz.

Bayrejt jest od wesołych do Anspachskiego Xięstwa Francuzów ściśle szanowany.

GAZETY KRAKOWSKIE

W E SRODĘ DNIA 19. MARCA 1806.

Z Hanoweru d. 26. Lutego.

Spodziewamy się tu przybycia Jenerał-leitnanta Pruskiego Rüchel.

Osnowa wydanego w tutejszym kraju obwieszczenia względem weyścia woyska Pruskiego jest następująca:

"Król Jmć Pan nasz najłaskawszy, od czasu kłesk, iakich sprzymierzone woysko Austriacko-Rosłyyskie doznało, a które pokoy między Austryą i Francją za sobą pociągnęły, starał się iak naysilniey, ażeby pożar wojny, który niezwłocznie północnem Niemcom, szczególniey zaś krajom Elektorско - Brunświckim zagrażał, od tychże okolic odwrócić. Postać interesów Europeyskich zmieniła się zupełnie od niedawnego czasu, poczem zaraz znaczna potęga Francuzka posuwała się ku krajom Elektorstwa Hanowerskiego, które wraz z całemi Niemcami byłyby teatrem okropney wojny i ofiarą przykrych uciążliwości. Niepotrzeba wyliczać wszystkich nieszczęsnych skutkow takowego stanu, któremu ile możności zapobiedz po dokładnym dowiedzeniu się o zamiarach nieprzyjaciela, było nawiększą chęcią i pierwszym obowiązkiem Króla Jmci, stosownie do niezmiennego sposobu myślenia i zasad tegoż Monar-

chy. Jeden tylko pozostał środek do odwrócenia tego nieszczęścia, bez ściągnięcia większej jeszcze nędzy i niewyrachowanych niebezpieczeństw nowej wojny; a w takim stanie rzeczy winien był Król Jmć sobie samemu, północnem Niemcom i krajowi, ażeby sposobu podanego mu od Cesarza Jmci Francuzow niezwłocznie użył. Sposob ten zależał na układzie zawrzeć się mającym, na mocy którego kraie niemieckie Króla Jmci Angielskiego miały być oddane samemu tylko woysku Króla Jmci w depozyt i administracyą dopoty, dopoki los ich w czasie powszechnego pokoju nie zostanie rozstrzygniętym. Wspomniony układ teraz nastąpił, i obiedwie go strony potwierdziły. Zastrzega sobie Król Jmć, iż sam wyłuszczy Królowi Jmci Wielkiej Brytanii potrzebę i korzyść powyższego układu, ile że po światłej jego mądrości i sprawiedliwości spodziewać się może, iż konieczność okoliczności i stanowiące pobudki niniejszego kroku słusznie i bezstronnie uważać będzie. Tym czasem zalecił nam Król Jmć, ażebyśmy terażniejszy rząd Hanowerski o tem uwiadomili, i donieśli mu o bezpośrednich skutkach wspomnianego układu, to jest, o bliskim zajęciu krajow Hanowerskich

przez korpus wojska Pruskiego zostający pod dowództwem Hrabiego Schulenburg, Jenerała iazdy, i o mianowaniu tegoż Hrabiego na urząd Królewskiego Kommissarza administracyjnego. — Mamy honor przytączyć patent w tej mierze wydany, do którego nie przydać nie wypada, oprócz powtórnego zaręczenia, iż obeymując Król Jmć kraj w depozyt i administracyą, ma na celu bezpieczeństwo i spokojność północnych Niemiec i niczego bardziey nie pragnie, iak żeby administracya jego, co także w patencie oświadczone, do najwyższego dobra kraju i mieszkańców jego przyłożyć się mogła. Wreszcie, po zaszytych już układach wątpić nie należy, iż wszystkie obce wojska, znajdujące się w tym kraju, niezwłocznie z niego ustąpią, a mianowicie załoga Francuzka w Hameln, uda się wkrótce do oycyzny swojej, przez co twierdza ta poydzie pod iedyną opiekę wojska pruskiego. — Z rozkazu Króla Jmci wypada nam ieszcze dopełnić powinności, abyśmy terażniejszy rząd Hanowerski wezwali, iżby przekonany o dobroczynnych zamiarach i sposobie myślenia Króla Jmci stosował się także z swojej strony do powyższego układu, z potrzeby wypływającego i do wszelkich późniejszych urzędzeń Królewskiego kommissarza administracyjnego, i kommissyi pod styrem jego zostającej, czego się z ufnością spodziewać należy. Nie myśli Król Jmć czynić żadney odniany w rozporządzeniu wewnętrznych magistratur krajowych, i zostawia ich tymczasowie przy urzędowaniu z tytułem władz Hanowskich (co było z jego strony koniecznym warunkiem układu zawartego z Cesarzem Francuzow) tak iednak, że z powodu wyłączney administracyi, samemu tylko Królowi Jmci i administracyjnemu kommissarzowi jego z czynow swoich i obowiązkow

odpowiadać będą, a wszelki związek zagraniczny zostanie usuniętym. Wypada nam więc upraszać terażniejszy rząd Hanowerski, ażeby wszystkich officyalistow krajowych o tem uwiadomił, iżby nieprzyjemnych dla siebie skutkow, wynikających z przeciwnego postępowania uniknęli. — W Berlinie dnia 27 Stycznia 1806.

Król. Pruscy aktualni Radey stanu.

Podp. *de Hardenberg.*

Z Lipska d. 5. Marca.

Margrabi Lucchesini, który wyjeżdża z Berlina do Paryża, wiezie tam, iak zapewniam, Ministrowi stanu, P. Talleyrand, brylantową gwiazdę orderową, Marszałkowi Diurok kosztowny pierścień brylantowy i znaczne podarunki dla innych urzędnikow stanu Francuzkich.

Z Hanau d. 1. Marca.

Affessor Rzeskiego sądu Wetzlarzkiego Branca i Dyrektor miasta Mulzel powrocili z główney kwatery Marszałka Augereau do Wetzlaru. Otrzymali od niego zapewnienie, że weszłe do hrabstwa Wetzlarzkiego 3 regimenta dragonii, przechodzą tylko tamtędy.

Pruskie urzędy protestowały się przeciw wniysciu Francuzow do Auspachu, o czem późniey otrzymały instrukcyę.

Pomnik pierwszego grenadyera (Francuzkiej armii, Latour d'Auvergne, na drodze między Rain i Neuburg wystawiony, został z rozkazu Cesarza odnowiony i przyozdobiony.

Z Augszpurga d. 27. Lutego.

D. 24 przeszło około naszego miasta 75 armat i haubic zdobytych na armii Roslyjskiej, które prowadzą do Strazburga.

Korpus Marszałka Ney jest w przyszłym tygodniu w naszych okolicach oczekiwany.

Pogłoska o nowym podziale gruntowym królestwa Bawarskiego, która rozchodzi się

od niejakiego czasu, zdaje się potwierdzać; lecz mniemają, że plan ten nie będzie prędzej uskuteczniony, póki nasz dwór nie obeymie zupełnie wszystkich nowych nabyciów. Z resztą podział prowincjonalny załatwi podział na dystrykty i okrągi. W każdym dystrykcie będzie prefekt, a w każdym okręgu podprefekt. Podział ten będzie podobny do Francuzkiego, który jest dotąd za najlepszy mianym.

C E N A Z B O Z	
<i>Na targu w Krakowie d. 13. Marca 1806.</i>	
Korzec Pszenicy - - -	zł. pol. 36 do 43.
— Zyta - - - - -	35 — 42.
— Jęczmienia - - -	27 — 32.
— Owsa - - - - -	24 — 27.
— Grochu - - - - -	32 — 40.
— Kafzysiąglaney - - -	52 — 60.

W Wiedniu d. 8. Marca.
Meca wynosząca pół korca naszego:

— Pszenicy - - -	zł. pol. 33 do 43.
— Zyta - - - - -	29 — 45.
— Jęczmienia - - -	20 — 26.
— Owsa - - - - -	16 — 20.

W Brynie d. 7. Marca.

Meca Pszenicy - - -	zł. pol. 34 do 48.
— Zyta - - - - -	32 — 36.
— Jęczmienia - - -	20 — 28.
— Owsa - - - - -	15 — 18.
— Prosa - - - - -	32 — 40.

W Gdańsku d. 3. Marca.

Pzefel czyli pół korca naszego w złoc hollend. (Na łaszt wchodzi 60 szetłow)	
— Pszenica - - -	zł. pol. 20 do 21.
— Zyto - - - - -	15 — 20.
— Jęczmień - - -	12 — 13.
— Owies - - - - -	10 — 11½

D O N I E S I E N I A.

W Prezburskiej gazecie pod Nrm. 12 ddto 14 Lutego, pod artykułem z Krakowa d. 30 Stycznia umieszczono przy końcu: Osobliwie i tego roku tutejszy Obywatel i Oberzysła Maciej Knotz z Pestu wstawił się dobroczynnością, gdyż dał bal, którego dochód po odrzuceniu expensy balowey, tak na militarne iako też cywilne szpitale podzielony został. — Dla poprawienia tego mylnego obwieszczenia, które znać tylko dla tego uczynione było, aby innych zachęcać, gdyż jest rzeczą nieprawdziwą aby Knotz dochód 175 ryń. po odrzuceniu expensy balowey, która podług wyznania tegoż w tem roku za każdy bal 227 ryń wynosi, do szpitalow tak woyskowych iako i cywilnych oddał, bo dochód tego balu zupełnie dla Rekonwalescentow C. i C. K. woysk bez odrzucenia kosztow poświęcony został, i rownie dochód pierwszego 26 Stycznia t. r. na rzecz woyskowych i cywilnych szpitalow danego balu 353 Zł. ryń. bez wszelkiego odrzucenia expens potoczna, tym szpitalom w całości poświęcony był; przytacza się wyiątek z uwiadomienia na ten bal zapraszającego.

U W I A D M I E N I E.

Jako niżej wyrażony w domu swym pod Węgierskim Królem zwanym, pod Nrm. 460 na Świętego Jana ulicy dnia 13 Lutego 1806 w sali, dla dobra i wspomżenia żądających w Ces. i Ces. Król. Militarynym szpitalu leżących żołnierzy dawał, i stąd wynoszący dochód, nieodrzucając żadnych kosztow, balu dla tychże zmiankowanych ofiarował, a zatem łatwo wyrozumieć można, iż Korrespondent Redaktora Prezburskiego, mylnego opowiadania takiego jest przyczyna, które przed publicznością poprawić obowiązek wymaga.

W Krakowie dnia 1 Marca 1806.

Aloyzy de Persa.

Ces. i Ces. Król. Policyi Dyrektor.

Na mocy Wysokiego gubernialnego rozporządzenia dnia 12 8bris i 6 Xbris r. p. Nro. 40371 i 49660 powtornie różne kościelne i inne sprzęty iako to 2 kielichy srebrne wysłane i Oltarz, mosiężne i cynowe stołowe naczynia, obrazy i drewniane rzeczy przez C. K. Cyrkuł nawięcej daigcemu przez publiczną licytacją za gotowe pieniądze sprzedane będą. — Mający chęć licytowania na dniu 31 Marca zrana o godzinie 9 w domu Akademickim na S. Anny ulicy w Krakowie zgłosić się mają. — W Krakowie d. 26 Lutego 1806.

Juxta Insinuationem Regiæ Aulicæ Hungariæ Cancellariæ bona Comitum Hadik Futak &

Cserevits Domino Josepho Comiti à Brunczvik jure empti venditi tradita, ab Eodem solutio Comitum Hadik paternorum, & massæ Creditorum suscepta, & Dno Sequestro Administratori dictorum Bonorum Paulo Baroni de Revay concessum est, ex pretio empti venditi horum Bonorum tan paternos & Massæ, quam etiam privatos Creditores Dominorum Comitum de Hadik contentare, & in quantum non omnes Hadikiani Creditores privati sufficienter noti esse possent, Eosdem ad liquidandas suas prætenſiones in sua præsentia convocare. — Cum itaque relate ad privatos hos Creditores Dominus Sequester Administrator duos terminos & quidem unum Viennæ pro 17ma & sequentibus diebus Martii hujus Anni, alterum vero die 21ma & sequentibus Aprilis Tyrnaviæ præfixerit, pro quibus singulos Creditores privatis Dominorum Comitum Hadik ad liquidandas suas prætenſiones invitat, & ipsorum voluntari relinquit, juxta Eorundem Commoditatem unum aut alterum locum eligere, & eo fine indigitat, quod habitatio sua Viennæ apud Aulicum Agentem Georgium de Janicz tempestive resciri possit, Tyrnaviæ autem Ipse in sua propria poma habitat; proinde de præmissis Singuli quorum interest informantur eo addito, quod hic non agatur de judiciali liquidatione Comitum Hadik privatorum Creditorum, sed, quod Dominus Sequester Administrator eisdem extrajudicialiter & benevole satisfactionem procurare cogitet, non minus quod etiam illis ex germano hæreditariis provinciæ Creditoribus, quibus terminus brevis est, ad Se Viennæ insinuandum, dictus Dominus Sequester Administrator in quantum Tyrnaviæ comparere nollent, ad eorum petitum novum terminum pro comparitione Viennæ præfiget.

Lewiński V. P.

Ex Consilio C. ac C. R. Galiciæ occidentali Appellationum Tribunalis. Cracoviæ die 12 Martii 1806.

Ignatius de Rottmann.

Einberg.

C. i C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey Edyktem ninieyszym powtownie wiadomo czynią: że Jozef Borzęcki dóbr wsi pogorzyce w Galicyi zachodniey Cyrkule Krakowskim leżących dziedzic, d. 12 Sierpnia 1799 roku bez testamentu umarł, sukcesorki przeto jego nieprzytomne, o których miejscu mieszkania nie masz wiadomości, Pani Onufrya z Borzęckich Hadziewiczowa i Teressa z Borzęckich Stemplowa, które się na pierwsze d. 12 Grudnia 1801 roku nastąpiłone edyktalne wezwanie sukcesorow Borzęckich nie zgłosily, powtownie wzywają się: ażeby się do dziedzictwa przerzeczonego zmarłego tym pewniey tutaj zgłosily; gdyż inaczey podług §. 624 ustawy Cywilney Części II postąpi się, i ich porcey tak długo w Sądzie zachowane będą, aż albo się zgłoszą, albo po upłynionym terminie z prawa przepisany, za zmarłe ogłoszone zostaną. Agdy nadto słyszeć się daie, że wzwyż wspomniona Teressa z Borzęckich Stemplowa umarta, i dwóch synow Henryka i Karola Stempla iakoby w Cesarsko-Roslyyskim woysku służących zostawiła, dla tego i ci tymże Edyktem stosownie do prawa wyżej przytoczonego upominają się: ażeby w przypadku, jeżeliby matka ich umarta, o śmierci iey udowodniając prawo swoje do dziedzictwa przerzeczonego zmarłego w sądach tuteyszych wylegitymowali, pod powyższem prawa zagrożeniem. Dano w Krakowie d. 21 Stycznia 1806.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronenfels S. P. R. K.

W. Lichocki.

Z Rady C. R. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi zachodniey,
Elsner.

Magistrat C. K. Stoł. Miasta Krakowa wiadomo czyni, iż powoz Jana i Maryanny Rzebergow właściwy 40 Duk. czyli 180 Zł. ryb. — oszacowany, na żądanie Jmć Xdza Sebastyana Czochrona na zapłacenie summy 200 Zł. ryb. tu w Ratuszu na ulicy Brackiey d. 27 Marca r. b. o godzinie 9 ranney za gotowe pieniądze wiecey ofiarującemu sprzedany będzie. — Wszyscy przeto chęć kupna mający w rzeczonem dniu i miejscu mają się znaydować.

Krzyżanowski.

Hirschberg.

Kozłowski.

Z Rady Magistratu Ces. Krol. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 24. Stycznia 1806.

Maiewski.